

Ἰέ ἰς=αἰῖᾶ ὁδὸ αἰῖᾶᾶἰς

Η ιστορία με τη διέλευση του **προαστιακού σιδηρόδρομου** από τις περιοχές μας, είναι πάνω κάτω γνωστή. Παρά τις αρχικές εξαγγελίες του ΥΠΕΧΩΔΕ, δημάρχων και παρατάξεων, ο προαστιακός τελικά θα υπογειοποιηθεί μερικώς λόγω του μεγάλου κόστους της ολικής υπογειοποίησής του. Απέναντι στο μεγάλο κόστος του έργου, προτίμησαν **να υποβαθμίσουν ακόμη περισσότερο την ζωή μας**, κόβοντας 500 μεγάλα πεύκα κατά μήκος των γραμμών και στο μεγαλύτερο μέρος του Πευκώνα που βρίσκεται απέναντι από το 301, για να κατασκευάσουν εκεί τον σταθμό του προαστιακού. Εδώ και ένα μήνα περίπου, συνεχίζεται με εντατικό ρυθμό η κοπή των δέντρων κατά μήκος των γραμμών και ήδη έχουν αρχίσει να αποψιλώνουν τον Πευκώνα. Εναντιωματικά αυτής της κατάστασης, την **Παρασκευή 25/11** πραγματοποιήθηκε από τον Θεραπτή **συγκέντρωση** στην πλατεία Αγ. Αναργύρων. Στο κάλεσμα ανταποκρίθηκαν 100 περίπου άτομα και ακολούθησε πορεία μέσα από τις γειτονιές που γίνονται τα έργα. Η κατάληξή της έγινε στις εν λειτουργία γραμμές του προαστιακού οι οποίες αποκλείστηκαν συμβολικά για 30 λεπτά. Οι συγκεντρωμένοι μοίρασαν κείμενα στους διερχόμενους, σταμάτησαν τη διέλευση των τρένων και **προκάλεσαν φθορές σε τρία μηχανήματα (εκκαφεείς)** πριν αποχωρήσουν προς την κεντρική πλατεία.

Να μην επιτρέψουμε τον αφανισμό των δέντρων του Πευκώνα
Να σαμποτάρουμε το ιδεολόγημα και τις μηχανές της "ανάπτυξης"

Ἀᾶ ὁἰ ὁδὸ ᾠᾶἰῖᾶἰᾶἰᾶἰᾶ

Από τις **29/11 ο αναρχικός Ταράσιος Ζαντορόζνι** και από τις **15/12 ο Γεράσιμος Κυριακόπουλος**, οι οποίοι είχαν συλληφθεί (μαζί με τον Κώστα Κ. επίσης προφυλακισμένο) κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων τον Μάη, στην πορεία του ευρωπαϊκού κοινωνικού φόρουμ, βρίσκονται σε **απεργία πείνας** αρνούμενοι τις κατηγορίες εναντίον τους και διεκδικώντας την άμεση απελευθέρωσή τους. Η προφυλάκιση τους είναι ακόμη ένα κομμάτι του παζλ, μιας γενικευμένης **ιδεολογικής και κατασταλτικής επίθεσης** του ελληνικού κράτους απέναντι στα πιο ριζοσπαστικά κοινωνικά κομμάτια, η οποία ολοένα και οξύνεται. Αυτό που ακολούθησε τη σύλληψή τους είναι ένα γνώριμο έργο που παίζεται κάθε φορά μετά από συγκρούσεις και έρχεται να "νομιμοποιήσει" κοινωνικά την καταστολή: **παραπληροφόρηση, συκοφάντηση, αποπολιτικοποίηση**. Με έναν κοινό γνώμονα: **την όξυνση της καταστολής και του ελέγχου**. Από 'κει και πέρα, στα γεγονότα του Μαΐου όλοι πήραν τη γνώριμη θέση τους: από τα τρομολάγνα ρεπορτάζ των ασπόνδυλων υπαλλήλων των ΜΜΕ, ως τις **δελώσεις νομιμοφροσύνης** του "αριστερού κόσμου" και τη γνώριμη προβοκατορολογία τους (ο συνασπισμός μιλούσε για ομάδες **"τυφλής βίας"** την ώρα που οι μοναδικές επιθέσεις που έγιναν, ήταν ενάντια στις κρατικές δυνάμεις και σε κτίρια πολυεθνικών, όπως πχ. μακντόναλντς) και βέβαια την επίσημη κρατική μηχανή που επέβαλε πάνω στους συλληφθέντες τη γνωστή **"μηδενική ανοχή"**. Το έργο αυτό το είδαμε, το βλέπουμε και θα το βλέπουμε ίδιο και απaráλλακτο: είτε πρόκειται για συγκρούσεις στο δρόμο, είτε για τον τυχαίο ξυλοδαρμό του "αγωνιστή" εργατοπατέρα Πολυζωγόπουλου, είτε σε διαδηλώσεις (όπως στην πρόσφατη πορεία στο σπίτι του "αξιότιμου" υπουργού δικαιοσύνης η οποία βαφτίστηκε τρομοκρατική ενέργεια...). Από 'κει και πέρα, **το ιδεολόγημα της ασφάλειας** και της "κοινωνικής γαλήνης" απλώνει τη φιλοσοφία του παντού, σε κάθε αντιθετική κίνηση προς τους κυρίαρχους: κάθε φορά θα βαφτίζεται ως μειοψηφικό κομμάτι, επιζήμιο για το "κοινωνικό καλό", κοινωνικά παθολογία: είτε πρόκειται για τις συγκρούσεις στο δρόμο, τους πρόσφατους αγώνες στο χώρο της εκπαίδευσης, είτε όπως τώρα για την απεργία των λιμενεργατών...

Λευτεριά στους 3 συλληφθέντες
για τα γεγονότα της 6ης Μάη
Λευτεριά σε όλους

στον κόσμο των αφέντικων ο νέος χρόνος

έρχεται με

μπουληντόζες και περιποδικά

ῤ ὁδἰἰἰἰᾶ ὁἰἰ ὁδἰ=ᾶἰ

Το ζήτημα της απώλειας των δεδουλευμένων των χιλιάδων **συμβασιούχων**, η νομιμοποίηση των ψηφοθηρικών παινιδιών κράτους και τοπικών αρχόντων και οι αλχημείες των δήμων και του ΟΑΕΔ, έρχονται να υπενθυμίσουν την επιθυμία των εξουσιών για **αναλώσιμους εργαζόμενους**, χωρίς βούληση και αντιστάσεις. Εργαζόμενους-στόχους των πιο **ωμών εκβιασμών** και του πιο κυδαίου εμπαιγμού. Ανά πάσα στιγμή τοποθετημένους σαν πόνια στη **σκακιέρα των αφεντικών**.

Αλλά και κάτι άλλο: **Η συναίνεση στα κελεύσματα των κυρίαρχων** με τη συνεχιζόμενη για μήνες απλήρωτη εργασία, η αυτοκαταστροφική εθελοντική κατάργηση των στοιχειωδών "δικαιωμάτων" με στόχο τη λύση του επιβιωτικού προβλήματος ή το "βόλεμα" στο δημόσιο, **η υπομονή των φτωχών** που κάνει ασύδοτα τα αφεντικά, όλα όσα δηλαδή **ανέχτηκαν οι συμβασιούχοι** περιμένοντας αφελώς την εκπλήρωση εκλογικών υποσχέσεων, μας καθιστούν παραιτημένα άβουλα αντικείμενα εκτεθιμένα σε κάθε είδους εργοδοτική αυθαιρεσία.

Όσο κυνηγάμε τα καρότα που μας τάζουν οι εξουσιαστές, τόσο θα γευόμαστε το μαστίγιο της εκμετάλλευσης.

ῤ Ἀἰῖᾶἰᾶἰᾶ ὁδὸ ᾠᾶἰᾶἰᾶἰᾶ

Ο **βιασμός**, αποτελεί την αιχμηρότερη έκφραση της πολλαπλής και πολυδιάστατης κακοποίησης των γυναικών από τους άντρες, το πιο συμπυκνωμένο βίωμα της **σεξιστικής βίας** που γεννιέται και νομιμοποιείται μέσα απ'τους κυρίαρχους θεσμούς προώθησης των ανισοτήτων μεταξύ ανδρών και γυναικών και αναπαράγεται καθημερινά στο πεδίο των κοινωνικών σχέσεων. Στο βιασμό έχουμε, στην πιο άγρια μορφή της, την έκφραση της προνομιακής θέσης του άντρα έναντι της γυναίκας και την αναπαραγωγή όλων των ανδροκρατικών στερεοτύπων: τον άντρα κυνηγό, επιθετικό, με "ασίγαστες" σεξουαλικές ορμές, τον εραστή, και από την άλλη τη γυναίκα πρόκληση, σε θέση άμυνας, "πλασμένη" να ικανοποιεί και να υπομένει, με αποτέλεσμα να θολώνουν και να αντιστρέφονται οι όροι του θύτη και του θύματος.

Με αφορμή το βιασμό στην Αμάρυνθο, είδαμε για μια ακόμη φορά το ξεδίπλωμα των μηχανισμών της αστικής δημοκρατίας, αφού το συγκεκριμένο περιστατικό **το διαχειρίστηκαν** κατά κύριο λόγο οι τηλεθιαστές "πρεσβευτές" της. Οι τελευταίοι, βρίσκοντας παράλληλα και την τέλεια ευκαιρία να πλήξουν το μεγάλο κύμα των μαθητικών καταλήψεων, εκφώνησαν σπαρακτικούς μύδρους "υπεράσπισης" της νεαρής μετανάστριας -η οποία όπως τόνιζαν ήταν όμορφη αλλά σεμνή κοπέλα και άριστη μαθήτρια, με όλους τους **επιθετικούς προσδιορισμούς να υπογραμμίζουν και να προωθούν σεξιστικούς και μη διαχωρισμούς**-, καταγγέλοντας υποκριτικά τη ρατσιστική κοινωνία του χωριού, την ίδια στιγμή που στα ίδια δελτία, φρόντιζαν να **αντισταθμίζουν την περίσσια ευαισθησία τους για τους μετανάστες με τρομολάγνα αφιερώματα κατά των ξένων**. Ο συγκεκριμένος βιασμός παρουσιάστηκε ως μεμονωμένο περιστατικό και οι χειρισμοί ήταν τέτοιοι ώστε να μη δημιουργήσουν τριγμούς στο καθεστώς εκμετάλλευσης και καταπίεσης των γυναικών, τοποθετώντας τον τελικά στα πλαίσια του "παρεκκλίνοντος", εκεί που η δημοκρατία τοποθετεί τους αναρίθμητους, **αθέατους βιασμούς που συμβαίνουν καθημερινά**, υπό την ομπρέλα πάντα των θεσμών της. Από τα κωλόμπαρα και τα ινστιτούτα ομορφιάς, μέχρι τα συχνά περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας, αυτό που καταδεικνύεται περίτρανα είναι ότι **η Αμάρυνθος είναι παντού...**